

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 8. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves rádióhallgatókat immáron Olaszországból!

Itt szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik imáikkal kísérték zarándokutunkat. Valóban nagy kegyelmeket kaptunk e zarándokút alkalmából. Hiszem, hogy mindazok, akik vállalkoztak erre a zarándokútra, nem bánták meg. Sőt életünk azon csodálatos eseményei közé sorolják ezen zarándokutat, amelyre mindig szívesen emlékeznek vissza. De a továbbiakban folytassuk John Ito niagatai püspök Akkitánnal kapcsolatos pásztorlevelét.

„Ebben az évben lesz 11 éve annak, hogy az események megkezdődtek 1973-ban a japán időszámítás 48. évében. Mivel számomra ez volt az első tapasztalat ilyen rendkívüli eseményről, 1975-ben elmentem Rómába, a Hittani Szent Kongregációhoz, ahol tanácsot kértem ennek a kongregációnak akkori titkárától, Monsieur Hammertől, akit előzőleg már ismertem. Ő felvilágosított arról, hogy az ilyen természetű események kivizsgálása és az azokban való állásfoglalás mindenekelőtt a helyi püspök hatáskörébe tartoznak. 1976-ban megkértem a Tokioi érsekséget, hogy alakítson ki egy vizsgálóbizottságot. Ez a bizottság kijelentette, hogy nincs abban a helyzetben, hogy az akkitai események természetfeletti jellegéről nyilatkozzék.”

Itt álljunk meg egy pillanatra, mert lenne egy kérdésem. A tokiói érsekség miért nincs abban a helyzetben, hogy kivizsgálja az akkitai jelenések természetfölötti jellegét? Talán azért, mert ennél vannak sokkal fontosabb dolgok? Valóban, Isten természetfölötti beavatkozásai, amelyeket a lelkek üdvössége érdekében alkalmaz, nem fontosak, vagy kevésbé fontosak? Nem hinném. Inkább csak arról van szó, hogy az egyes emberek, legyenek azok érsekek, püspökök, papok vagy laikusok, még nem értették meg Isten irántunk való nagy szeretetét, holott hivatalból rendszeresen Isten szeretetéről beszélnek és prédikálnak. Én hiszem, hogy senki sem fog engem elfogultsággal megvádolni, ha azt mondom, hogy nincsenek fontosabb dolgok annál, minthogy Isten rendkívüli beavatkozásaira odafigyeljünk, sőt nem csak hogy odafigyeljünk, hanem kövessük is mindazt, amit Isten tőlünk kér ezen üzenetben. Nézzük tovább a körlevelet:

„Később, 1979-ben kértem a kongregációt, hogy egy második vizsgálóbizottságot alakítson, amely lehetővé teszi számomra a tényeknek mély, kimerítőbb ki vizsgálatát. 1981-ben a kongregáció közölte a tokiói pápai követséggel az eseményeket korábban kedvezőtlenül megítélő írást. Az írás azonban félreértéseket tartalmazott. Azért kötelességemnek tartottam helyesbíteni a tények beszámolóját.”

Itt álljunk meg újból egy pillanatra. Ez az írás miért tartalmazott félreértéseket? Ki fogalmazta meg ezt az írást? És kik voltak azok, vagy ki volt az, aki az akitai jelenéseket, ezeket a csodálatos eseményeket korábban kedvezőtlenül ítélte meg? Nem értem. És soha sem fogom megérteni, hogy felelős egyházi vezetők miért kezelik másodrangú vagy tizedrangú módon ezeket a rendkívüli jelenségeket. Csodálkozunk

azon, hogy a világ erkölcsileg ilyen mélyre süllyedt. Hát ne csodálkozzunk rajta, ha az Istent nem vesszük komolyan. Isteni Szerető Atya, aki mindig a segítségünkre siet, ha kell rendkívüli módon is. Csal, hogy megmentsen bennünket az erkölcsi és fizikai pusztulástól, és ha mi gőgösen vagy közömbösen visszautasítjuk Mennyei Atyánk segítő kezét, akkor magunkra vessünk. Isten dolgait, főleg a jelenéseket, nem szabad könnyelműen kezelni, mert nagyon megjárhatjuk. Nem ismerjük a vízözön történetét? Vagy Szodomának és Godomának a történetét? Vagy a választott nép történetét, hogy Isten miképpen neveli népét és milyen nevelési módszereket alkalmaz vele szemben, és ha letér a helyes útról? Vegyünk csak a kezünkbe a Bibliát, és olvassuk meg, hogy Isten, az ő választott népét sem kímélte, amikor a sátán útját akarta járni. Isten megtesz mindent értünk, csak hogy megmentsen bennünket a pusztulástól, az örök kárhozattól. Meggyőződésem, hogy ezek a jelenések, amelyeknek száma napjainkban minden rekordot megdöntött, értünk vannak, a mi üdvösségünkért van jelen ilyen módon a világban az Úr. De nézzük most a továbbiakban a pásztorlevelet, idézem:

„Amikor 1982-ben megszűntek a rendkívüli jelenségek, mindent az elejétől kezdve ismét átvizsgáltam. Az új eseményekkel kibővített iratokat a tokiói apostoli övet által elküldtem Rómába. A múlt év októberében tett utazáson beszélni tudtam ezekről a dolgokról, három olyan személlyel, akiket a Hittani Kongregáció megbízott. Ennek a beszélgetésnek a befejezésekor megerősítették, hogy egyelőre még vizsgálják ezeket a dolgokat.”

Valóban. Vizsgálni kell ezeket a dolgokat. Csak nem az örökkévalóságig.

„A Szűz Anya szobrával kapcsolatos események sorozatához tartozik szobor jobb kezének vérzése, valamint az izzadás, ami kellemes illatot áraszt. Az izzadság oly bőségesen áradt, hogy a szobrot le kellett törölni. Könny folyik a szobor szeméből. Véleményem szerint a legjelentősebb és leginkább nyilvánvalóan látható tény, az emberi könnyekhez hasonló vízszerű folyadék áradása, Szent Anyánk fából faragott szobrának szeméből. Ez a jelenség 1975. január 4.-én kezdődött, ami egyébként szent Év volt, és 1981. szeptember 15.-ig a Fájdalmas Szűz Anya ünnepéig százegyszer folytak a könnyek. Én magam négyszer voltam tanúja ennek a sírásnak, kb. ötszázán látták azt. Kétszer megízleltem azt a folyadékot. Sós volt és nekem úgy tűnt, hogy valóban emberi könnyekről van szó.”

1973. szeptember 23.-án a szobor egész felülete izzadni kezdett, és nedvessé vált. Mindkét szeme megtelt könnyel és könnyek árja folyt le arcán. A kápolnát édes, kellemes illat töltötte meg. Ez többször előfordult, más személyek jelenétében is. Ito püspök szinten szemtanúja volt ennek. Egy ismert japán egyetemen vizsgáltatta meg a könnyeket. A vizsgálat megállapította, hogy a könnyek embertől származnak. A szobor összesen százegy alkalommal sírt.

Itt újból nyitnék egy zárójelet. Tehát, maga a püspök négyszer volt szemtanúja ezeknek a rendkívüli eseményeknek, azt követően pedig többen, mint ötszázán látták a Szűzanyát sírni, olykor víz és vérkönnyeket. John Ito püspök, valóban becsületesen és nagy felelősségtudattal állt az akitai jelenések

mellé. Nemcsak mint püspök, hanem, mint szemtanú is. És ő megtett mindent annak érdekében, hogy e rendkívüli eseményekről minél előbb egyházi döntés szülessen. De amint azt az előbbieken hallottuk, bizonyos egyházi körökben az időhúzás taktikát alkalmazták.

„Igen. Nehezményezem az eljárás lassúságát.”

Az akitai jelenések esetében ez megmagyarázhatatlan. Amikor maga a főpásztor négy alkalommal látja, víz és vérkönnyeket, sírni a Szűzanyát. Aztán rajta kívül nagyon sokan mások. Rengeteg tanúval, látható, érzékelhető, jelenségek sorozata zajlik a szemeink előtt, melynek kivizsgálása nem igényel hosszú időt. Akkor mi szükség van arra, hogy húzzuk és halasszuk ennek a rendkívüli isteni beavatkozásnak az egyházi megerősítését? Éppen a lelkek javára?

John Ito püspök Niagata egyházmegye vezetője tizenegy éven át tartó kivizsgálás után hivatalosan kijelentette, hogy a szoborral kapcsolatos események és azok az üzenetek, amelyeket Agnes Sasagava nővér kapott, természetfölötti eredetűek.

Hiszem, hogy a harmadik akitai üzenet és a fatimai üzenet között mély kapcsolat van. A fatimai üzenetek hatására nem tértek meg az emberek és nem választották meg életüket. Azért kellett a Szűzanyának megjelennie, hogy Fatima lelkiességét újra életre keltse.

Nem lehet felmérni azt az erkölcsi és lelki kárt, amit okozhatunk a késedelmeskedéssel és a lassúsággal. Itt egyáltalán nem áll az a közmondás, hogy, „Lassan mész, tovább érsz”. Inkább az áll, hogy ha rendesen jársz, akkor haladsz.

Igen. Haladjunk mi is tovább a lelki életben, nap, mint nap, azáltal, hogy rendszeresebbé tesszük az életünkben a Szentírás olvasását, hogy rendszeresen elmondjuk a rózsfüzért, s főleg, hogy első helyre tesszük a megszentelődésünkért folytatott munkát. Nem helyezünk semmit elébe, hiszen ez a legfontosabb. Nincs más fontosabb, mint nap, mint nap dolgozni a megszentelődésünkön, az üdvösségünkön. Ehhez kívánok mindenkinek erőt és kitartást. A viszonhallásra!

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.